

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Matematyka dyskretna

Przedmiot

Kierunek studiów

Matematyka w technice

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

1/2

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

Polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Ćwiczenia

15

Laboratoria

15

Projekty/seminaria

Inne (np. online)

Liczba punktów ECTS

3

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Prof. dr hab. Ryszard Płuciennik

ryszard.pluciennik@put.poznan.pl

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Wymagania wstępne

Ma podstawową wiedzę wynikającą z kursów analizy matematycznej, algebry i programowania prowadzonych na semestrze pierwszym.

Cel przedmiotu

Nabywanie umiejętności tworzenia modeli matematycznych opisujących konkretne sytuacje w

rzeczywistości. Opanowanie wykorzystania narzędzi informatycznych do rozwiązywania zadań z zakresu matematyki dyskretnej. Poznanie zaawansowanych modeli kombinatorycznych.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

Podstawowa wiedza w zakresie matematyki dyskretnej i stosowanej. Wiedza w zakresie podstawowych algorytmów i ich analizy, technik projektowania algorytmów i ich implementacji do rozwiązywania problemów obliczeniowo trudnych. Znajomość zaawansowanych narzędzi programowania i pakietów oprogramowania do przetwarzania i analizy danych - K_W07.

Znajomość i rozumienie w zaawansowanym stopniu teorii i zastosowań matematycznych modeli - K_W10.

Umiejętności

Umiejętność myślenia rekurencyjnego w podejściu do problemów kombinatorycznych. Umiejętność tworzenia modeli matematycznych służących opisaniu określonej sytuacji w rzeczywistości K_U03.

Umiejętność wyboru i zastosowania odpowiednich narzędzi programowania i pakietów oprogramowania do przetwarzania i analizy danych - K_U09.

Kompetencje społeczne

Gotowość do pozyskiwania wiedzy na podstawie dostępnych rozwiązań problemów poznawczych i praktycznych, na przykład w literaturze, również w języku angielskim - K_K05.

Gotowość do stosowania aktualnej wiedzy i zdobytych umiejętności matematycznych, w tym myślenia logicznego, do rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych - K_K06.

Posiadanie świadomości odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowości podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania -K_K07.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Wykład

Ocena wiedzy i umiejętności wykazanych na zaliczeniu ustnym wykładu.

Ćwiczenia

Kontrola umiejętności wykorzystywania przekazanej podczas wykładów wiedzy dla rozwiązywania zadań w formie dwóch kolokwium (student może wówczas korzystać z przygotowanych notatek i materiałów wykładowych).

Systematyczna kontrola opanowanej wiedzy teoretycznej w postaci krótkich sprawdzianów.

Ocena odpowiedzi studenta podczas prowadzonych zajęć.

Ocena aktywności na zajęciach.

Laboratoria

Przedstawienie projektu, którego podstawowym elementem jest samodzielnie napisany skrypt w MatLabie, jak również oceniana jest praca studenta w trakcie zajęć.

Treści programowe

Wykład: Techniki dowodzenia twierdzeń i zasada indukcji matematycznej. Równania rekurencyjne i metody ich rozwiązywania. Problemy rekurencyjne wynikające z praktyki. Kombinatoryka. Zasada włączeń i wyłączeń. Zaawansowane techniki zliczania. Różne zastosowania zasady szuflkowej Dirichleta. Metody dwumianowe. Problemy wymagające zastosowania kwadratów łacińskich i wielomianów szachowych. Liczby Stirlinga.

Ćwiczenia: Treści programowe zgodne z treścią wykładu.

Laboratorium: Reprezentacje komputerowe obiektów kombinatorycznych (wektor charakterystyczny, wektor inwersji itp.). Przeliczanie obiektów kombinatorycznych. Algorytmy generowania permutacji i kombinacji zbioru n-elementowego. Zagadnienie ośmiu hetmanów na szachownicy. Rekurencja w programowaniu na przykładzie generowania pewnych znanych w matematyce liczb np. liczby Stirlinga pierwszego i drugiego rodzaju. Zajęcia laboratoryjne prowadzone są z wykorzystaniem środowiska MatLab.

Metody dydaktyczne

Wykład: Tradycyjny wykład prowadzony w interaktywny sposób polegający na formułowaniu pytań kierowanych do grupy studentów i naprowadzaniu ich na właściwy tok rozumowania. Przekaz jest bogato ilustrowany przykładami i kontrprzykładami.

Ćwiczenia tablicowe polegające na analizie i rozwiązywaniu przykładowych zadań. Stawianie problemów wymagających tworzenia (indywidualnie lub w zespole) algorytmów rozwiązywania złożonych zagadnień z matematyki dyskretnej. Tworzenie modelu matematycznego dla konkretnych sytuacji rzeczywistych.

Laboratorium: Zajęcia praktyczne w laboratorium komputerowym.

Literatura

Podstawowa

1. R. L. Graham, D. E. Knuth, O. Patashnik, Matematyka konkretna, PWN, Warszawa 2020.
2. K.A. Ross, C.R.B. Wright, Matematyka dyskretna, PWN, Warszawa 2012.

Uzupełniająca

1. T.H. Cormen, C.E. Leiserson, R.L. Rivest, Wprowadzenie do algorytmów, PWN, Warszawa 2012.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	90	3,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	45	1,5
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwίων/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	45	1,5

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności